

har givet den mindſte Skygge af Grund til at antage, at det Tilbud, vi her gjorde, var et Begyndelsesforſlag, ſom egnede ſig til en videre Udvikling under fortsatte Forhandlinger, at det var et første Tilbud, ſom aabnede Udsigt til yderligere, videre gaaende Reſultater. Vi have ſaa ſtærkt ſom mulig, ſaa beſtemt, ſom Eproget i det Hele taget er iſtand til at udtrykke det, høvded, at dette Tilbud var, hvad vi fra vort Standpunkt ønskede og mente, at der burde gøres. Forſaavidt der alſaa i den Henseende har været nogen Miſforſtaaelſe, tror jeg, at vi ere ganſke uſkuldbige deri. — Hertil ſtal jeg indſtrænke mig, idet jeg ikke finder nogen Grund til at dvæle ved det Forſlag, der er ſtillet af de tre ærede Medlemmer. Det er et Forſlag, ſom allerede i forrige Samling blev forkaſtet her i Thinget, og ſom ikke, forekommer det mig, kan have nogen større Udsigt til at finde Sympathi her nu, efter at det er forladt ogſaa af det andet Thing. Det er et Forſlag, om hvilket de ærede Forſlagsſtillere ſikkerlig vide eller ialfald burde vide, at dets Vedtagelſe her i Thinget er en komplet Umulighed. Jeg ſkønner derfor ikke, hvilke Grunde der har foranlediget de ærede Medlemmer til at indbringe dette Forſlag, der ſaavidt jeg antager, ikke engang vil komme til Afſtemning her i Thinget.

Tauber: Jeg er ganſke enig med det ærede Medlem, der nu ſatte ſig, i, at det, ſaaledes ſom Sagen nu er kommen til at foreligge, vil være det konſtitutionelt eller lad mig ſige det parlamentariſt Korrekte at ſtemme imod hele Lovforſlaget, efterſom Folkethinget jo tydelig nok har tilkjendegivet ſit Standpunkt til Sagen, og paa den anden Side Landſtating og Regjering have indtaget et Standpunkt, der ikke lader ſig forene med Folkethingets. Imidlertid forekommer det mig, at, naar man ikke vil gaa den Vej — jeg ſtal ingenlunde tilraade at gaa den Vej — er man dog ikke nødt til at gjøre, hvad det ærede Medlem foreſlaar, man er ingenlunde nødt til ſaa ſtrag, ſaaſnart Sagen kommer tilbage fra Landſtatinget, at vedtage det Forſlag, ſom Folkethinget ſindſt vedtog. Der gives en tredie Maade at behandle Sagen paa, og det er at henviſe den til et Udvalg. Det Forſlag, der er blevet ſtillet af det ærede Medlem, der ſtaar her ved Siden af, det ærede Medlem for Hiſted Amts 3die Valgkreds (Bagger), anſer jeg det for aldeles uforføndent at gaa ind paa, jeg betragter det ſom en Umulighed. Det vil maafke erindres, at jeg allerede ved Sagens 1ſte Behandling tillod mig at ſtille Forſlag om at henviſe Lovforſlaget til et Udvalg, og det ikke paa Grund af dets eget Indhold, men paa Grund af den politiſke Betydning, ſom da maatte tillægges det, og ſom jeg ogſaa kan ſe, at der bliver tillagt det fra anden Side. Denne politiſke Betydning maa betragtes ſom forøget ved den Maade, hvorpaa Regjeringen og

Landſtatinget i Forening have ſtillet ſig til denne Sag, og det kan ikke gaa an, forekommer det mig, at Nogen ſaaledes ſom det ærede Medlem kalder denne Behandling den ſidſte Behandling af Sagen, thi det ærede Medlem veed ikke, hvorvidt den bliver den ſidſte Behandling. Naar vi nu ſtaa ved 4de Behandling af Sagen, kan det ikke gaa an at ſe ſuldfommen bort herfra. Det kan ikke gaa an at ſige, at vi trods Sagens Realitet bør ſtadsfeſte, hvad vi allerede tydelig nok have ſagt, for at der ikke ſtal være mindſte Tvivl i ſaa Henseende, og ſaa lade Sagen gaa ſin egen Gang, jeg havde nær ſagt, ſin egen ſkæve Gang, thi ſaaledes maa det ialfald betragtes fra vor Side; vi ere nemlig ude af Stand til at raade over de Følger, denne Sag kan ſaae. Jeg har allerede ſom Thinget beſendt ved de 3 foregaaende Behandlinger ſluttet mig til og fulgt de Forſlag, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) tillige med hans Medforſlagsſtillere, og jeg deler med dem det Ønſke, at denne Sag kunde være bleven afgjort paa den Maade, ſom han har foreſlaet, og derſom der var den mindſte Udsigt til, at det nu kunde ſke, ſaa vilde jeg ogſaa følge ham deri. Forſaavidt ſtaar jeg paa ſamme Standpunkt ſom det ærede Medlem, men jeg kan ikke ſaaledes ſom det ærede Medlem anſe det for fornødent eller tillægge det nogen Betydning, at vi nu her ved 4de Behandling gjentage den Beſlutning, ſom vi have ſattiet ved de foregaaende Behandlinger. Ialſald antager jeg, at der maa være Narſag til at tage denne Sag under fornyet Overveielſe eller at tage alle Sider af Sagen op paany til Overveielſe. Selve Lovforſlagets Indhold behøver maafke ikke at tages under fornyet Overveielſe, men Sagen har andre Sider, den har politiſke Sider, ſom viſtnok maa tages under Overveielſe, og det er i Betragtning heraf, at jeg tillader mig at foreſlaa, at denne Sags Behandling ſtandses, og at Sagen henviſes til et Udvalg. Jeg tillod mig ved første Behandling at foreſlaa den henviſt til Lønningsudvalget, dette mødte Modſtand fra forſkjellige Sider, og der kom forſkjellige krydsende Forſlag om, hvilket Udvalg den ſkulde henviſes til. Naar jeg nu foreſlaar den henviſt til et Udvalg, ſaa foreſlaar jeg den henviſt til Finantsudvalget, og det gjør jeg, fordi Finantsudvalget er ſammenſat mere efter politiſke Henſyn end noget andet Udvalg her i Thinget, og de Betragtninger, ſom jeg nu tror, bør gøres, ville letteſt kunne gøres gjælbende gennem Finantsudvalget. Jeg tillader mig derfor, ſom ſagt, at foreſlaa, at Sagens Behandling ſtandses, og at Sagen henviſes til Finantsudvalget.

Formanden (Kraabbe): Forhandlingen dreier ſig nu om det ſaaledes fremsatte Forſlag, at Lovforſlaget ſtal henviſes til Finantsudvalget.